

Pepe Escobar: DONBASKÝ STALINGRAD A BEZRADNÍ „EXPERTI“ Z PENTAGONU A CIA. KDE SE PODĚLA STRATEGIE ZÁPADU NA UKRAJINĚ?

- CZ24 News | 18. května 2022

Všichni známe **Sun Tzu**, čínského generála, vojenského стратега a filozofa, který napsal nedostižné **Umění války**, méně známý je však **Strategikon**, obdoba byzantského díla o válčení.

Byzanc v šestém století takovou příručku skutečně potřebovala, protože ji z východu ohrožovala postupně sásánovská **Persie**, **Arabové a Turci** a ze severu vlny stepních nájezdníků, **Hunů, Avarů, Bulharů**, polokočovných turkických **Pečeněhů a Maďarů**.

Byzanc nemohla zvítězit jen podle klasického vzoru surové síly **Římské říše** – prostě na to neměla prostředky.

Vojenskou sílu tak bylo třeba podržet diplomacií, méně nákladnému prostředku, jak se vyhnout konfliktu nebo jej vyřešit. A zde můžeme najít fascinující souvislost s **dnešním Ruskem** v čele s prezidentem Vladimírem **Putinem** a jeho šéfem diplomacie Sergejem **Lavrovem**.

Když se však pro **Byzanc** staly vojenské prostředky nezbytnými – jako v ruské operaci Z -, bylo výhodnější použít zbraně k zadržení nebo potrestání protivníka, než zaútočit plnou silou.

Strategické prvenství bylo pro **Byzanc** více než diplomatické či vojenské záležitosti psychologickou. Samotné slovo **Strategie** je odvozeno z řeckého **strategos** – což neznamená „generál“ ve vojenském smyslu, jak se domnívá Západ, ale historicky odpovídá **manažerské politicko-vojenské funkci**.

Vše začíná slovy si vis pacem para bellum: **Chceš-li mír, připrav se na válku**. Konfrontace se musí rozvíjet současně na několika úrovních: velké strategie, vojenské strategie, operační, taktické.

Ale brilantní taktika, vynikající operativní informace a dokonce ani masivní vítězství na větším válečném území nemohou kompenzovat smrtelnou chybu z hlediska velké strategie. Stačí se podívat na nacisty za druhé světové války.

Ti, kdo vybudovali říši, jako **Římané**, nebo ji udrželi po staletí jako **Byzantinci**, nikdy neuspěli, pokud by se neřídili touto logikou.

Ti bezradní „experti“ z Pentagonu a CIA

V operaci Z se **Rusové** vyžívají v naprosté strategické nejednoznačnosti, která **Západ** zcela vyvedla z míry. **Pentagon** nemá potřebnou intelektuální palebnou sílu, aby ruský generální štáb přechytračil. Pouze několik odborníků chápe, že se nejedná o válku, protože ukrajinské ozbrojené síly byly nenávratně vyřazeny, ale ve skutečnosti o to, co ruský vojenský a námořní expert **Andrej Marťanov** nazývá „policejní operací kombinovaných zbraní“, tedy o probíhající demilitarizaci a denacifikaci.

Americká Ústřední zpravodajská služba (**CIA**) je ještě propastnější, pokud jde o to, že se ve všem

mýlí, jak nedávno předvedla její šéfka **Avril Hainesová** při svém výslechu na **Kapitolu**. Historie ukazuje, že **CIA** strategicky **zpackala** celou cestu od **Vietnamu** až po **Afghánistán** a **Irák**. Na **Ukrajíně** tomu není jinak.

Na Ukrajině nikdy nešlo o vojenské vítězství. To, čeho bylo dosaženo, je pomalá a bolestivá **destrukce ekonomiky Evropské unie (EU)**, spojená s mimořádnými **zisky** západního vojensko-průmyslového komplexu ze zbrojení a plíživou bezpečnostní vládou politických elit těchto zemí.

Ty jsou zase naprosto zmateny ruskými schopnostmi C4ISR (velení, řízení, komunikace, počítače, zpravodajství, sledování a průzkum) spolu s ohromující neefektivitou vlastní konstelace Javelinů, NLAW, Stingerů a tureckých bezpilotních letounů Bayraktar.

Tato neznalost sahá daleko za hranice taktiky a operační a strategické sféry. Jak podotýká **Martyanov**, „na moderním bojišti by nevěděli, která bije, s téměř rovnocennými, na rovnocenné zapomeňte“.

Kalibr „strategických“ rad z oblasti **NATO** byl zřejmý při [fiasku na Hadím ostrově](#) – přímý rozkaz vydaný britskými „**poradci**“ ukrajinskému prezidentovi **Volodymyru Zelenskému**. Vrchní velitel ozbrojených sil Ukrajiny **Valerij Zálužný** považoval celou věc za zcela sebevražednou. Ukázalo se, že měl pravdu.

Stačilo, aby Rusové odpálili několik vybraných protilodních a pozemních raket Onyx z bašt umístěných na Krymu na letištích jižně od Oděsy. V mžiku byl Hadí ostrov opět pod ruskou kontrolou – i když během ukrajinského výsadku na ostrově „**zmizeli**“ vysoce postavení **britští a američtí námořní důstojníci**. Byli to „strategičtí“ aktéři NATO, kteří na místě rozdávali mizerné rady.

Podívejte se na [video](#), kde americký vojenský analytik **Scott Ritter** komentuje tuto válku. Vložené video není součástí článku.

Dalším důkazem toho, že v ukrajinském debaklu jde převážně o **praní špinavých peněz** – nikoli o kompetentní vojenskou strategii – je to, že **Capitol Hill** schválil Kyjevu dodatečnou „pomoc“ ve výši **40 miliard** dolarů. Je to jen další bonanza západního vojensko-průmyslového komplexu, kterou náležitě zaznamenal místopředseda Rady bezpečnosti Ruska **Dmitrij Medveděv**. (*Poznámka Admina – zatím to zablokoval senátor **Ron Paul**, ale je předpoklad, že ta suma projde, jelikož ani jemu ta „pomoc“ nevadí, ale má podmínku určení „dozorčího orgánu“, který ohlídá, že větší část peněz neskončí u zkorumpovaných ukrajinských oligarchů.*)

Ruské síly mezitím přenesly diplomacii na bojiště a předaly obyvatelům osvobozeného Chersonu 10 tun humanitární pomoci – zástupce vedoucího vojensko-civilní správy regionu Kirill Stremousov oznámil, že Cherson se chce stát součástí Ruské federace.

Souběžně s tím **Georgij Muradov**, místopředseda krymské vlády, „*nepochybuje o tom, že se osvobozená území na jihu bývalé Ukrajiny stanou dalším regionem Ruska. Jak odhadujeme z naší komunikace s obyvateli regionu, je to vůle samotných lidí, z nichž většina žila osm let v podmínkách útlaku a šikany ze strany ukronacistů.*“

Denis Pušilin, šéf Doněcké lidové republiky, je neoblomný a tvrdí, že DLR je na pokraji osvobození „svého území v ústavních hranicích“ a poté se uskuteční referendum o připojení k Rusku. Pokud jde o Luhanskou lidovou republiku, proces integrace může nastat dokonce dříve: zbývá osvobodit pouze městskou oblast Lysyčansk-Severodoněck.

Donbaský Stalingrad

Jakkoli se mezi nejlepšími ruskými analytiky živě diskutuje o tempu operace Z, ruské vojenské plánování postupuje metodicky, jako by si bralo všechnen čas, který potřebuje k upevnění faktů na místě.

Pravděpodobně nejlepším příkladem je osud neonacistů **Azov v Azovstalu v Mariupolu** – nejlépe vybavené jednotky Ukrajinců, ruku na srdce. Nakonec byli zcela převálcováni početně slabším rusko-čečenským kontingentem Spetsnaz, a to v rekordním čase na tak velké město. (*Poznámka Admina – podle posledních zpráv ze dne 17.05., se ruským silám vzdalo 240 bojovníků z Azovstalu*).

Dalším příkladem je postup na **Izjum v Charkovské oblasti** – klíčové předmostí na frontě. Ruské ministerstvo obrany postupuje podle schématu, že při pomalém postupu drtí nepřítel; pokud narazí na vážný odpor, zastaví se a rozbíjí ukrajinské obranné linie nepřetržitými raketovými a dělostřeleckými údery.

Popasnaja v Luhansku, kterou mnozí ruští analytici označují za „Mariupol na steroidech“ nebo „Stalingrad Donbasu“, je nyní zcela pod kontrolou Luhanské lidové republiky poté, co se jim podařilo prolomit faktickou pevnost s propojenými podzemními zákopy mezi většinou civilních domů. Popasnaja je nesmírně důležitá ze strategického hlediska, neboť jejím dobytím se přerušuje první, nejsilnější obranná linie Ukrajinců v Donbasu.

To pravděpodobně povede k další fázi, k ofenzívě na Bachmut podél dálnice H-32. Frontová linie bude vyrovnána, od severu k jihu. Bakhmut bude klíčem k převzetí kontroly nad dálnicí M-03, hlavní cestou do Slavjansku z jihu.

To je jen ukázka toho, jak ruský generální štáb uplatňuje svou **charakteristickou**, metodickou, pečlivou **strategii**, kde by se hlavní imperativ dal definovat jako personálně zachovávající předsunutá jízda. S další výhodou nasazení pouhého zlomku celkové ruské palebné síly.

Ruská strategie na bitevním poli je v ostrém kontrastu s tvrdohlavostí EU, která se snížila na úroveň amerického psiho oběda a **Brusel vede celé národní ekonomiky k různým stupňům certifikovaného kolapsu a chaosu**.

Opět bylo na ruském ministru zahraničí **Sergeji Lavrovovi** – mistru diplomacie -, aby ji [zaškatulkoval](#).

Otázka: „Co si myslíte o iniciativě **Josepa Borrellu** (Lavrovova protějšku v EU), aby **Ukrajina dostala** zmrazená **ruská aktiva** jako „reparace“? Dá se říci, že masky spadly a Západ přechází k otevřenému okrádání?“

Lavrov: „Dalo by se říci, že **jde o krádež**, kterou se nesnaží skrývat... Pro Západ se to stává zvykem... Možná se brzy dočkáme zrušení postu šéfdiplomata EU, protože **EU** prakticky nemá vlastní zahraniční politiku a **jedná** zcela **solidárně** s **přístupy** vnucenými **Spojenými státy**.“

EU není ani schopna přijít se **strategií** na **obranu** vlastního **hospodářského bojiště**, jen přihlíží, jak jí **USA** de facto postupně odpojují dodávky energie. A jsme u oblasti, v níž **USA** takticky vynikají: u hospodářského/finančního vydírání. Tyto kroky nemůžeme nazývat „strategickými“, protože se téměř vždy obrátí proti hegemonistickým zájmům **USA**.

Srovnajme to s Ruskem, které dosáhlo největšího přebytku v historii, s růstem a stabilním zvyšováním cen komodit a s nadcházející rolí stále silnějšího rublu jako měny založené na zdrojích, která je rovněž kryta zlatem.

Moskva vydává mnohem **méně** než kontingent **NATO** v ukrajinském divadle. NATO již promrhlo **50** miliard dolarů – a to počítáme – zatímco Rusové utratili plus minus **4** miliardy dolarů a již dobyli Mariupol, Berdansk, Cherson a Melitopol, vytvořili pozemní koridor na Krym (a zajistili jeho zásobování vodou), kontrolují Azovské moře a jeho hlavní přístavní město a osvobodili strategicky důležité Volnovachu a Popasnou v Donbasu, stejně jako Izjum u Charkova.

A to ani nepočítáme Rusko, které uvrhlo **celý kolektivní Západ do recese**, jakou jsme nezažili od 70. let minulého století.

Ruské strategické vítězství je v současné době vojenské, ekonomické a může se dokonce spojit i geopoliticky. Po staletích od sepsání byzantského **Strategikonu** by se globální Jih velmi rád seznámil s ruskou verzí **Umění války z 21. století**.

Pepe Escobar, narozený v Brazílii, je korespondentem a šéfredaktorem Asia Times a sloupkařem Consortium News a Strategic Culture v Moskvě. Od poloviny 80. let žil a pracoval jako zahraniční zpravodaj v Londýně, Paříži, Miláně, Los Angeles, Singapuru a Bangkoku. Rozsáhle informoval o Pákistánu, Afghánistánu a Střední Asii až po Čínu, Írán, Irák a širší Blízký východ. Pepe je autorem knih Globalistan – How the Globalized World is Dissolving into Liquid War; Red Zone Blues: A Snapshot of Baghdad during Surge. Byl redaktorem časopisů The Empire and The Crescent a Tutto in Vendita v Itálii. Jeho poslední dvě knihy jsou Empire of Chaos a 2030. Pepe je rovněž spojen s Evropskou akademií geopolitiky se sídlem v Paříži. Pokud není na cestách, žije mezi Paříží a Bangkokem.

AUTOR: Pepe Escobar

ZDROJ: thecradle.co/Article/columns/10277 / topcz.net/smrt-tisicem-rezu-strategie-zapadu-ukrajine-plus-video-scott-ritter

Překlad: Admin Nekorektní topcz.net